

Verzoek van het Sø- og Handelsret van 31 oktober 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Upjohn SA, Danmark en Paranova A/S

(Zaak C-379/97)

(97/C 387/19)

Het Sø- og Handelsret heeft bij beschikking van 31 oktober 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 november 1997, in het geding tussen Upjohn SA, Danmark en Paranova A/S, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Staan artikel 7 van Richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988, Eerste richtlijn betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten ⁽¹⁾, en/of de artikelen 30 en 36 van het EG-Verdrag, eraan in de weg, dat een merkhouder zich beroept op zijn recht ingevolge het nationale merkenrecht om zich ertegen te verzetten, dat een derde een geneesmiddel inkoop in een lidstaat, dit ompakt in zijn eigen verpakking, waarop hij een aan de merkhouder toebehorend merk X aanbrengt, en dit in een andere lidstaat op de markt brengt, wanneer dit geneesmiddel door de merkhouder of met diens toestemming in de lidstaat van inkoop op de markt is gebracht onder merk Y, en een identiek geneesmiddel door de merkhouder of met diens toestemming in die andere lidstaat op de markt wordt gebracht onder merk X?
2. Is het voor de beantwoording van vraag 1 van belang, of het gebruik door de merkhouder van verschillende merken in het land waar de importeur het geneesmiddel inkoop, respectievelijk het land waar hij het verkoopt, is ingegeven door subjectieve omstandigheden van de merkhouder? Zo ja, moet dan de importeur bewijzen dat het gebruik van verschillende merken tot doel heeft of had, te komen tot een kunstmatige afscherming van de markten (zie arrest van het Hof van 10 oktober 1978 ⁽²⁾)?
3. Is het voor de beantwoording van vraag 1 van belang, of het gebruik door de merkhouder van verschillende merken in het land waar de importeur het geneesmiddel inkoop, respectievelijk het land waar hij het verkoopt, is ingegeven door objectieve omstandigheden waarop de merkhouder geen invloed heeft, bijvoorbeeld specifieke eisen van nationale autoriteiten in de gezondheidszorg of merkrechten van derden?

⁽¹⁾ PB L 40 van 11. 2. 1989, blz. 1.

⁽²⁾ Zaak 3/78, Centrafarm II, Jurispr. 1978, blz. 1823.

Verzoek van de president van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage van 4 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Emesa Sugar (Free Zone) NV en 1. Koninkrijk der Nederlanden, 2. Staat der Nederlanden, 3. Nederlandse Antillen, 4. Aruba

(Zaak C-380/97)

(97/C 387/20)

De president van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage heeft bij vonnis in kort geding van 4 november 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 november 1997, in het geding tussen Emesa Sugar (Free Zone) NV en 1. Koninkrijk der Nederlanden, 2. Staat der Nederlanden, 3. Nederlandse Antillen, 4. Aruba, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is het verenigbaar met het EG-Verdrag, in het bijzonder deel IV daarvan, dat bepalingen als bedoeld in art. 136, lid 2, van dat Verdrag kwantitatieve invoerbeperkingen of maatregelen van gelijke werking bevatten?
2. Maakt het voor de beantwoording van die vraag verschil
 - a) of deze beperkingen c.q. maatregelen de vorm krijgen van tariefcontingenten of beperkingen in oorsprongbepalingen dan wel een cumulatie van beide respectievelijk
 - b) of de betreffende bepalingen al dan niet vrijwaringsmaatregelen inhouden?
3. Vloeit uit het EG-Verdrag, in het bijzonder deel IV daarvan, voort dat in het kader van art. 136, lid 2, bereikte resultaten — in de zin van voor de LGO gunstige maatregelen — vervolgens niet meer ten nadele van de LGO kunnen worden gewijzigd of ongedaan kunnen worden gemaakt?

Als dat inderdaad niet meer mogelijk is, kunnen particulieren zich daarop dan in een geding voor de nationale rechter beroepen?

4. In hoeverre moet het LGO-Besluit van 1991 (Besluit 91/482/EEG van de Raad, PB L 263 van 19. 9. 1991, blz. 1 met rectificatie in PB L 15 van 23. 1. 1993, blz. 33) geacht worden ongewijzigd te gelden gedurende de in artikel 240, lid 1, van dat besluit genoemde periode van 10 jaar, nu de Raad geen wijziging in dat besluit heeft aangebracht vóór het verstrijken van de eerste (periode van) 5 jaar als bedoeld in art. 240, lid 3 aanhef van dat besluit?